

Det er med spenning og forventning, utfordring og en uro i retning av inderlighet jeg går rektorrollen ved St. Paul skole i møte.

Kjære dere alle - jeg gleder meg veldig til jobben!

Det er ikke lett å være sjef i dagens skole, med de mange krav og de store forventningene.

Du skal være i dialog, moderne ledelse er et teamarbeid. Du skal være i kontinuerlig samhandling med dine medaktører, og likevel ta noen vanskelig avgjørelser. Jeg har et utrolig flott og dyktig kollegium ved St. Paul skole.

Du skal ha stor peiling på økonomisk styring, kunne din jus og samtidig se skolens pedagogiske oppgaver i samfunnets utvikling og kulturarv for å lede en friskole, med de utfordringer og haugeblikk som er rundt en. Vi skal være knyttet til utlandet og de europeiske utfordringer skolene har. Oppgaver i fleng, byråkratiet er blitt omfattende. Jeg er glad for at vi har opprettet en skolerådsstilling i Oslo katolske bispedømme.

Lederskap er å vise respekt for andres kunnskap og kompetanse, vise tillit til sine kollegaer. Samspillet i et kollegium er viktig for trivselen, gjennomføringen og utviklingen av skolen vår sammen med elevene og alle de voksne personene.

Det katolske er viktig. Det er derfor vi er her. Noen av våre ritualer på skolen, kirketilhørighet, egenart, det tverrkulturelle, forbinder oss med visse dybdestrukturer i vårt liv, dybdestrukturer i vår bevissthet. Ritualene og messene peker på en retning og bidrar til å binde oss til et felleskap. Viktige verdier finner en form og et uttrykk som også skaper trygghet, dannelse og glede forhåpentligvis, og viser oss en mening bortenfor ordene. Det er den slags vi ønsker å peke mot. Noe ser vi, annet oppleves og mye fornemmes.

Jeg viser til et dikt av Rolf Jacobsen - *Guds hjerte* - om hva det går an å se og vite og bevise, og hva vi på en måte bare må overgi oss til:

***Guds hjerte vet vi ikke,
men vi vet
noe som overstrømmer oss
som et regn over hendene.***

***Hans øyne ser vi ikke,
men vi ser
usynlig lys over alle ting
som i sommernatten.***

***Hans stemme hører vi ikke,
men vi finner
veier overalt og spor i hjertene
og stier med lavmælt lys.***

Rektor